

Nuorten Osasto

Minkä nuorena oppii,
sen vanhana taitaa

Sosialismi ja nuoriso

Kirj. Emil Seidel.

Nuorukainen, neitonen, tämä on teidän työtänne. Tässä on tilaisuus näyttellä osanne maanne historiassa.

Me, ne meistä, joiden päitten päälle on keräntymässä lumi, jota ei kevät-aurinko voi sulattaa säännöllisesti yksi toisemme jälkeen muutamme pois ikuiseseen lepoon. Kauan ennen kuin tämä työ on täytetty olemme me poissa. Kuka sitten tulee rakentamaan, ellette te?

Me viitoitamme tietä. Me murramme ennakkoluuloja; me etsimme polun. Me valmistamme maaperää.

Vähitellen me keräämme ainekset. Me veistämme ja karsimme honkia, me hakkaamme kiviä.

* * *

Mutta meidän kätemme ovat työstä epämuodostuneet ja känsoittyneet. Ne ovat vielä liian paljon individualismin tahraamat. Eelemme ovat kidutuksesta ja häväistyksestä kovettuneet ja katkeroittuneet.

Mutta te voitte hymyillä. Kätenne ovat verteat; järkenne joustava. Te voitte olla enemmän vapaat kaikista näistä. Keveämpi sydän ja toivorikas näkökanta innostaa teitä.

Te siis laskette perustuksen ja kulmakiven. Te rakennatte seinät, muuraatte kiven päälle. Ja sitten te valmistatte sen katolla, jota huipputornit kaunistavat. Te kaiverratte rohkeat ja taiteelliset ääriviivat sen kulmiin ja koristuksiin. Te kaunistatte sen sisustan harvinaisilla väreillä, sillä te ymmärrätte kauneuden salaisuudet. Päiväpaiste, laulu ja nauru tulevat olemaan teidän työtoverinanne, sillä te tulette luomaan ja antaman ääriviivat ja muodon miljoonien ja lojen sielujen tuhatvuotiselle uelmalle ja antaman sille värin ja elämän.

* * *

Ja sitten kun se on valmis, tulee se olemaan rakennus, jossa asuu onnellinen ihmisukukunta; sillä lapset eivät tule näkökään eikä orvot ja lesket itkemään. Vanhukset eivät kerjää, eikä siveyttä myydä. Soitanto ja laulu sen käytävillä kaikuvat ja sen kuvusta hohtaa totuuden valo yli koko maan.

Nuoret, teidän on tulevaisuus. Teidän on maa ja kaikki mitä siinä on. Te sen tulette omistamaan.

MAYNARD, MASS.

Tuo palvelijatar-kysymys, josta viime aikoina on ollut keskustelua, on saanut minutkin siihen innostumaan, vaikka en tunne ensinkään sen monipuolisuutta, kun minulla ei ole kuin kolmen kuukauden kokemus sillä alalla. Muistan sen kuitenkin vielä hyvin, vaikka siitä on jo monia vuosia kulunut.

Tässä joku päivä sitten sain van-

ha n"tähdän" käsiini. Ei se ollut mikään pyrstötähti, vaan Pohjan Tähti, ilmestynyt toukokuun viime päivänä 1916. Siinä oli seuraava mielenkiintoinen pätkä:

"Pakinaa Lebanosta, N. H.

Palvelukseen halutaan puoli tusinaa raitista tyttöä tänne Lebanoon palvelemaan pieniin toisikielisiin perheisiin. Palkat ovat kohtuulliset, 5 ja 6 taalaa viikko. Ulos pääsee joka iltana joka torstai-iltapäivä vapaa ja samoin sunnuntai-iltapäivät. — Kesä on kaunis täällä Hampissa, raitis ilmanala ja Lebano on, kuten kaikki tietää, luonnon ihana paikka kauniine puistoineen. — Huom! Sosialistityttöjen ei tarvitse vaivata itseään. Ne ovat kelpaamatonta tavaraa kuin väärä raha. Samoin katollistenkin laita. Ainoastaan raittiusmieliset on haluttua tavaraa. Jos on sellaisia Suomen neitoja, jotka haluaisivat tulla tänne ihanaan luonnon helmaan kesäksi ja talveksi perään, niin lähempiä tietoja saatte kirjoittamalla: Mr. Albob Sara, 37 Water St., Lebano, N. H. — Tämä kuuluu ainoastaan raittille Suomen neitoille."

Mikä törkeä häväistys koko palvelijatarluokkaa kohtaan ja vielä erittäin sosialistisia palvelustytöitä, ikäänkuin he olisivat kaikki väkijoumien nautijoita.

Tämä palkanvälttötoimisto, joka tämän Pohjan Tähdän kautta ilmoittaa, haluaa vaan itetämättömiä palvelustytöitä, joita voi mielmäärin nylkeä.

M. K.

Naisten toiminnasta

(Jatkoa kuudennelta sivulta.)

ehdotukseen, alkää tehkö sitä lastenne tähden.

Meillä oli ompeluseuran kokous 6 p. heinäk. johon toverimme olivat koontuneet runsaslukuisesti. Kaikki näyttivät olevan innostuneita. Uusia ompelusia lupautuivat taas halusta tekemään vastaisten myyjäisten varalle. Väsymys ei aijo edes kuvitellakaan mielessä. Välttiin kolmitenkinen konitea hankkimaan aineet kaikille ompeluseuraa avustaville naisille, nillekin, jotka eivät ole tilaisuudessa saapua kokouksiin ja haluavat kuitenkin auttaa.

Seuraava ompeluseuran kokous on elokuun 3 p. Hilda H. Lindquistin asunnolla, 6637 So. Pine St., So., Tacoma. Tulkaa jokainen, joka pääsette ja auttakaa toisiakin, niitä joilla on vaikeampi pääsy lasten takia, ettei tarvitse heidänkään jäädä sen takia pois keskuudestamme. Kasvatetaan tositoverillisuus piirimme sosialismin valossa. Sillä tavalla me saamme suuria aikaan, vaikka olemmekin vielä pikkuinen joukko.

Uutiseeraajamme on keksinyt ihmeellisen nimen: "Tulsu". Ranskasta lie sen hakenut tai tilannut? Jos minä siis saisin olla "Tuluska"? En uskalla! Sentään olen vaan

MARIA VUORI.

Kenttäjuhla on ompeluseuran näillä So. Tacoman puistossa, 20 p. tätä heinäkuuta. Kaikki naiseimme silloin mukaan, ken kynnelle kykenee, ja ukot ja sulhasmiehet saavat tulla sitten puolismurkinalle. Siellä tulee olemaan makeat herkut. Ja iloinen myös aika. Muistakaapas panna tämä mieleenne jokainen, ettette vaan unohtu kotiin siksi päiväksi.

SAMA.

RED GRANITE, WIS.

Eipä ole näkynyt pitkään aikaan täältä Red Granitesta kirjoituksia Toverittareissa lukuunottamatta kirjoituksia lasten osastossa. En tiedä, onko täällä Toverittarella kirjeenvaihtajaakaan. Eikä täältä tosin ole paljon mitään uutisia kirjoitustakaan ainakaan naisten toiminnasta, ja

muut uutiset näemme Työmiehestä.

Naisten toiminta on ollut hyvin laimeaa tämän kesän aikana. Ainoastaan yhdet iltamat on saatu alkaen koko kesänä. Tähän ei suinkaan ole yksin velttous syytä vaan sekin on suurena syytä, että suurin osa naisista on suuren perheen äitejä ja toiset raataavat kyläntöissä ja pitävät poortareita j.n.e. joten ompeluseuran toiminta on jäänyt nukuksiin.

Lupasin taannoin, että kerron jotakin nykyisestä elämästäni, mutta tilaisuuden puutteessa minun täytyy nyt se jättää. Kerron nyt vähän yhtä ja toista. Ensiksikin siitä arvostelusta minkä kirjoitukseni on täällä saanut. Sitä on kyllä arvosteltu monella eri tavalla. Toiset ottavat ja ymmärtävät sen sellaisena kuin se on, mutta toiset ovat tehneet siitä pilkkua. Ne naiset, jotka ovat siitä niin suurta ivaa tehneet, eivät suinkaan ole käyneet itse elämänsä koulua kyllikseen asti, eivät siis ymmärrä tai halua ymmärtää edes omaa asemaansa sellaisena kuin mitä se todellisuudessa on, vaan nauravat toistensa kärsimyksille. Ja ovatpa vielä apuna lisäämässä kärsimyksiä toisilleen. Tiedämmehän että miesten keskuudessa löytyy vain harvoja, jotka todella ymmärtävät meidän asemamme ja siksi pitäisi meidän pyrkiä paremmin ymmärtämään toistamme. Kärsimmehän usein liiankin suurta vääräryytät tietämättömien miesten takia. Miksi sitten sorsamme toisiamme? Ja vielä etupäässä sellaisia, jotka ovat tavallista kurjemmassa asemassa.

Ajatelkaa, te, joita ei vielä ole kova onni kohdannut, mitä se on, että jäädä pienten lasten kanssa ilman turvaa. Ajatelkaa, jos se sattuisi teidän kohdallenne, miten katkeraa se olisi.

Minua kohtaan on tehty se vääräryys, että on käyty kantelemassa kaupungin virkakunnalle, kuinka muka olen kaunitin varoilla pitänyt kestejä. (Ei sieltä kaunitilta niin suuria "varoja" apua tarvitseville tipu, että niillä voisi kestejä pitää. — Toim.) Pitäisi sen tuhmemmankin ihmisen ymmärtää, ettei kaunitista koskaan anneta kestitsemisen varaa, vaan juuri sen verran, että sillä hengissä pysyy. Ja sitten nämä kantellijat vielä pöyhkelevät työnsä onnistumisesta, että ovat saaneet toiselta leivän suusta riistetyksi. Tämä ei ole suinkaan mikään kunniallinen teko.

Pitäisihän meidän jo kaikkien käsittää, että me työlliset olemme kaikki saman kapitalismin riistovalan alaisia, vaikkakin joku meistä sattuu olemaan vähän paremmassa taloudellisessa asemassa, niin se ei oikeuta näitä sortamaan köyhempiänsä. Tällaisella tavalla emme koskaan saa oloihimme parannusta. Ei, vaan meidän täytyy taistella tietoisuuden aseilla yhdessä yhteistä vihollistamme vastaan ja ohjata kaikki työlliset taistelurintamaan.

Lopuksi kehotan naisia tilaamaan ja lukemaan Toveritarta ja samalla esittän uuden kahvijutun. Kun istumme kahvipöydässä, niin sopiihan yhtä hyvin keskustella esim. siitä, miten pikemmin saataisiin Toverittaren tilaajamäärä kohoamaan, tai jostain muusta yhtä tärkeästä ja mielenkiintoisesta asiasta.

K. L.

HIRTETTÄVÄKSI TUOMITU ÄITI

(Jatk. 3:lta sivulta)

"—Poikani, poikani, mitä ja ketä vastaan olet sinä rikkonut, että ei sinun enää elää sallita?—ei, ei se ei voi olla totta että sinä olisit rikokseellinen! Sinä olet aina ollut minun kaikkeni—minun onneni, minun toivoni, minun iloni. Aina olet pysynyt

minulle yhtä läheisenä, kuin olit silloin kun sinua ruumillani suojaan ja silloin kun sinua rinnoillani ruokin—sylissäni kapaloin ja uneen tuuditin—. Sen jälkeen kun kasvoit hiukan isommaksi en saanut sinua enään kokonaan omistaa. Täytyihän minun ansaita leipää, että voisimme elää—äitisi on pessyt lattioita sillä aikaa kun sinä olet kasvanut kadulla.—Niiden ihmisten nähden sinä olet kasvanut ja niiltä elämän ohjeesi saanut, joiden jalkojen juuressa äitisi on kaiket päivät polvillaan ollen työtä tehnyt. Mitä ikinä sinä lienet tehnyt, niin et sinä liene sen pahempaa tehnyt, kuin mitä olet nähnyt heidän tekevän, joiden ei tarvitse polvillaan ryömien leipäänsä ansaita. Mitä ikinä sinä lienet tehnyt, et sinä ole enempi syyllinen kuin he.—Miksi he riistivät sinut minulta kohta pienenä—miksi antoivat sinun kasvaa kadulla, miksi opettivat sinulle pahaa.—Voi poikani, poikani, miksi ei kukaan muu sinua rakasta kuin minä? Miksi jokainen haluaa ja sallii, että sinut hirtetään—Ja sinun ruumiisi minun vielä täytyy heiltä ostaa! Jospa nyt vaan voisni ansaita niin paljon, että saisni sinut hautaan, joka olisi aivan omani—erotamattomasti minun!—Poikani, sinun muistosi on ollut minulle niin kaunis, niin suloinen—rintaanikin lämmittävä, joskin tuskakin viiltelee, muistaisiani pienten lämpöisten huultesi kosketusta ja pehmeiden kättesi hyväilyjä.—Poikani, sinäkö olisit rikokseellinen! Ei, ei se ei ole totta! Yhtä viaton olet sinä nyt kuin olit silloin.—Yhtä puhtaana, yhtä pyhänä käärin minä sinun ruumiisi viimeiseen lepoonsa, kuin käärin sinut ennen vuoteelle vierelleni. Sanokoon sinusta kuka tahansa mitä tahtoo—minä tiedän, että et ole pahempi etkä huonompi kuin kukaan muu—ja minulle sinä olet kaikkia muita kalliimpi. Poikani, et sinä mene halvoksituna ja hyljättynä hirttolavalle, eikä sinua unhotettuna hautaan lasketa—äitisi sinua rakastaa ja muistosi pyhänä pitää—"

Kylmä talviyö pakotti äidin kääriytymään vuoteelle peitteisiin, mutta rauhoittavaa, virkistävää unta ei se hänelle suonut—yhä vaan hän ajatteli poikaansa—yhä vaan hän eli siinä yhdessä tunnelmassa, joka oli hänen ainoa nautintonsa—hänen koko elämänsä.—

AINO.

Tehdessänne ostoksia muistakaa ottaa selvä, onko tavara, jota ostatte, varustettu union-lemillä. Se on järjestyneen työväen velvollisuus.

*****
Huom!
New York'in Suom. Naisten OSUUSKOTI
Ja palkanvälttötoimisto:
241 Lenox ave, 122 st.
Telef. 813 Morning side.
*****